

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ว่าด้วยการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน การลงโทษ การแจ้งคำสั่งและการรายงาน
การดำเนินการทางวินัยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
พ.ศ. ๒๕๕๑

เพื่อให้การบริหารงานบุคคลในส่วนที่เกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน การลงโทษ การแจ้งคำสั่งและการรายงานการดำเนินการทางวินัยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเหมาะสม อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ ประกอบกับมาตรา ๔๕ และมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และมติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๑ จึงออกข้อบังคับว่าด้วยการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน การลงโทษ การแจ้งคำสั่งและการรายงานการดำเนินการทางวินัยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน การลงโทษ การแจ้งคำสั่งและการรายงานการดำเนินการทางวินัยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒. ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓. ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
“สภามหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	สภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่
“อธิการบดี”	หมายความว่า	อธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
“ผู้บังคับบัญชา”	หมายความว่า	หัวหน้าสำนักงานสภามหาวิทยาลัย ผู้อำนวยการสำนักงานมหาวิทยาลัย หัวหน้าส่วนงานวิชาการ หัวหน้าส่วนงานอื่น รวมทั้งหัวหน้าหน่วยงานในส่วนงานดังกล่าว
“คณบดี”	หมายความว่า	คณบดีและหัวหน้าส่วนงานวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ที่ได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๑

- “ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการและหัวหน้าส่วนงานอื่นที่ได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๑
- “เลขานุการส่วนงาน” หมายความว่า เลขานุการสำนักงานส่วนงานวิชาการและส่วนงานอื่น
- “ผู้อำนวยการกอง” หมายความว่า ผู้อำนวยการกอง และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง ในสังกัดสำนักงานมหาวิทยาลัย
- “ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- “พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่มีปัญหาในทางปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้วินิจฉัยและให้เป็นที่สุด

หมวด ๑ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๕ ข้าราชการผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำผิดวินัย หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่าข้าราชการผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยพลัน เว้นแต่กรณีการกระทำผิดวินัยที่มีโทษความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษากำหนด จะไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ก่อนแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผู้บังคับบัญชาจะมอบหมายให้ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดสืบสวนเบื้องต้นก่อนว่าการกล่าวหาอันมีหลักฐานตามสมควรหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๖ กรณีที่ผู้มีอำนาจเห็นว่า เป็นการกระทำผิดวินัยที่มีโทษความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งและไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผู้มีอำนาจจะต้องดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาและแจ้งข้อเท็จจริงในเรื่องนั้นให้ข้าราชการผู้นั้นได้ทราบอย่างเพียงพอ โดยให้ทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อของผู้แจ้ง พร้อมทั้งมอบสำเนาหนังสือดังกล่าวให้ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑ ชุด

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคก่อนแล้ว ต้องให้โอกาสข้าราชการผู้นั้นได้ชี้แจงโต้แย้ง และแสดงพยานหลักฐานของตนเพื่อแก้ข้อกล่าวหา โดยให้ทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อยื่นต่อผู้แจ้งภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ข้อ ๗ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยข้าราชการผู้ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยที่มีใช้ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาดังต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยข้าราชการในสังกัด ดังนี้

- ๗.๑ หัวหน้าสำนักงานสภามหาวิทยาลัย
- ๗.๒ ผู้อำนวยการสำนักงานมหาวิทยาลัย
- ๗.๓ คณบดี
- ๗.๔ ผู้อำนวยการ
- ๗.๕ เลขานุการส่วนงาน
- ๗.๖ ผู้อำนวยการกอง

ทั้งนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยข้าราชการผู้ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยที่มีใช้ความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในสังกัดทุกตำแหน่ง

ข้อ ๘ กรณีที่ผู้บังคับบัญชาเห็นว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชารายงานพร้อมทั้งส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องตามลำดับชั้นจนถึงอธิการบดีเพื่อพิจารณา

ถ้าอธิการบดีพิจารณาเห็นว่า กรณีมีมูลอันควรกล่าวหาว่า ข้าราชการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้อธิการบดีสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง แล้วส่งสำเนาคำสั่งพร้อมทั้งส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการต่อไป

ข อ ๕ คณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ตามข้อ ๗ และข้อ ๘ ให้แต่งตั้งจากข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัย จำนวนไม่น้อยกว่าสามคน ประกอบด้วย ว

๘.๑ ประธานกรรมการซึ่งดำรงตำแหน่ง ง ไม่ ดำรง หรือเทียบได้ ไม่ ดำรง ผู้ถูกกล่าวหา

หรือเป็นข้าราชการ ตำแหน่งประเภทผู้บริหาร หรือเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย สายบริหารวิชาการ

๘.๒ กรรมการจำนวนอีกอย่างน้อยสองคน โดยต้องมีผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร หรือผู้ที่ได้รับปริญญาทางกฎหมาย งาม อยหนึ่งคน และให้ เต งตั้งกรรมการคนหนึ่งเป นเลขานุการ และอาจมีผู้ ช วเลขานุการค วยก็ได้

ข้อ ๑๐ การแต่ งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยให้ทำเป็นคำสั่ง โดยต องระบุชื่อ ตำแหน่ง ง

และสังกัดของผู ถูกกล วหา เรื่องที่กล วหา ชื่อและตำแหน่ง งของผู ไค รับแต่ งตั้งเป นคณะกรรมการ และผู ช วเลขานุการ (ถ ามี) ตามแบบแนบท้ายข้อบังคับนี้

เมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแล้ว แม้ภายหลังจะมีการเปลี่ยนแปลงสถานภาพ หรือตำแหน่ง งของผู ที่ไค รับแต่ งตั้งเป นคณะกรรมการ ก็ไม่ กระทบถึงการเป็นและการปฏิบัติงานในฐานะคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาไม่ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ถูกต้องหรือเหมาะสม ให้อธิการบดีมีอำนาจสั่งให้ผู้บังคับบัญชาแก้ไข หรือ

ดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องหรือเหมาะสม หรือสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่และให้ผู้บังคับบัญชาผู้นั้นชี้แจงข้อเท็จจริงถึงการที่ไม่ดำเนินการหรือดำเนินการโดยไม่ถูกต้องหรือเหมาะสม เป็นลายลักษณ์อักษรด้วยก็ได้

ข้อ ๑๒ คณะกรรมการสอบสวน มีหน้าที่สอบสวนและพิจารณา ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ว่าด้วย การสอบสวนพิจารณาเพื่อการลงโทษทางวินัยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

หมวด ๒ การลงโทษ

ข ๑๓ การลงโทษทางวินัยข้าราชการให้ทำเป็นคำสั่ง โดยต้องระบุชื่อ ตำแหน่งและสังกัด ของ

ผู้ถูกลงโทษ การกระทำที่เป็นความผิดวินัย ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี ฐานความผิดและบทบัญญัติของ กฎหมายที่บัญญัติว่าเป็นความผิด ระดับโทษ บทบัญญัติของข้อบังคับที่ให้อำนาจผู้สั่งลงโทษ รวมทั้งสิทธิการ อุทธรณ์คำสั่ง และการฟ้องคดีปกครองไว้ด้วย ทั้งนี้ ให้ทำตามแบบแนบท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๔ ข้าราชการผู้ใดกระทำผิดวินัยที่มีโทษความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน และให้ผู้มีอำนาจต่อไปนี้เป็นผู้สั่งลงโทษ ดังนี้

๑๔.๑ ผู้อำนวยการกอง เลขานุการส่วนงาน และหัวหน้าสำนักงานสภามหาวิทยาลัย มีอำนาจสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ และตัดเงินเดือน ครั้งหนึ่งเป็นจำนวนร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกินหนึ่งเดือน

๑๔.๒ ผู้อำนวยการสำนักงานมหาวิทยาลัย คณบดี และผู้อำนวยการ หรือหัวหน้า ส่วนงานอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ มีอำนาจสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ และตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งเป็นจำนวนร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกินสองเดือน

๑๔.๓ อธิการบดี มีอำนาจสั่งลงโทษ ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ครั้งหนึ่งเป็นจำนวนร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกินสามเดือน และลดขั้นเงินเดือนไม่เกิน ๑ ขั้น

ข้อ ๑๕ ข้าราชการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ตามควรแก่กรณี ดังนี้

๑๕.๑ ผู้ใดกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ให้สั่งลงโทษไล่ออกทุกกรณี

๑๕.๒ ผู้ใดกระทำผิดวินัยในเรื่องต่อไปนี้ ให้สั่งลงโทษไล่ออก หรือปลดออก

- (๑) แก้ไขผลการเรียนหรือผลการสอบของนักศึกษาโดยมิชอบ
- (๒) มีหน้าที่ออกข้อสอบแล้วเปิดเผยข้อสอบโดยมิชอบ
- (๓) คัดลอกผลงานทางวิชาการของผู้อื่น โดยไม่อ้างอิงแหล่งที่มา หรือนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตน

(๔) กระทำการล่วงละเมิดทางเพศกับนักศึกษาหรือนักเรียน หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษา ซึ่งมีใช้คู่สมรสของตน

(๕) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงเรื่องอื่น ๆ นอกจาก (๑) ถึง (๔)

ข้อ ๑๖ การสั่งลงโทษทางวินัยต้องให้เหมาะสมกับความผิด และมีให้ขึ้นไปโดยพยายาม หรือ โทสะจริต หรือลงโทษผู้ที่ไม่มี ความผิด หากมีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำเหตุดังกล่าวมาประกอบการพิจารณา ลดโทษก็ได้

กรณีการกระทำผิดวินัยครั้งแรก หรือกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรลดหย่อน จะงดโทษ โดยทำทัณฑ์บนหรือว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือก็ได้

กรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจะลดโทษก็ได้ แต่ต้องไม่ต่ำกว่าปลดออก

หมวด ๓

การแจ้งคำสั่งและการรายงาน

ข้อ ๑๗ เมื่อได้มีคำสั่งลงโทษแล้ว ให้มีหนังสือแจ้งและส่งสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกลงโทษทราบ โดยไม่ชักช้า ตามแบบแจ้งและส่งสำเนาคำสั่งแนบท้ายข้อบังคับนี้ ดังนี้

๑๗.๑ กรณีที่สามารถแจ้งแก่ผู้ถูกลงโทษได้โดยตรง ให้แจ้งพร้อมทั้งให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับหนังสือหรือรับทราบคำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษร และเก็บรวมไว้ในสำนวน

๑๗.๒ กรณีที่ไม่สามารถแจ้งแก่ผู้ถูกลงโทษได้โดยตรง ให้แจ้งโดยส่งหนังสือและสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ตอบรับไปให้ผู้ถูกลงโทษ ณ ที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษ ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของมหาวิทยาลัย หรือสถานที่ติดต่อที่ผู้ถูกลงโทษแจ้งให้ทราบ โดยให้ส่งสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกลงโทษ ๒ ฉบับ เพื่อให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปีที่รับคำสั่งดังกล่าวแล้วให้ส่งกลับคืนมา ๑ ฉบับและเก็บรวมไว้ในสำนวน ในกรณีเช่นนี้เมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งสำหรับการส่งในประเทศ หรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับการส่งต่างประเทศ แม้จะไม่ได้รับสำเนาคำสั่งส่งกลับคืนมา ก็ให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษรับทราบการแจ้งตามข้อนี้แล้ว

ข้อ ๑๘ เมื่อผู้มีอำนาจตามข้อ ๑๔ ได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้ว ให้รายงานพร้อมส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงอธิการบดี

เมื่ออธิการบดีได้รับรายงานตามวรรคหนึ่งแล้วให้พิจารณาว่าการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการผู้นั้นถูกต้องและเหมาะสมหรือไม่ และให้มีอำนาจสั่งการให้ดำเนินการตามที่เห็นสมควร หากเห็นว่าได้ดำเนินการถูกต้องและเหมาะสมแล้ว หรือเมื่ออธิการบดีได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามข้อบังคับนี้แล้ว ให้รายงานสภามหาวิทยาลัยเพื่อดำเนินการต่อไป

กรณีที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยโดยไม่เหมาะสมหรือเป็นธรรมจะมีมติให้ทบทวนการดำเนินการ และสั่งการใหม่ให้ถูกต้องเหมาะสมก็ได้ และในกรณีเช่นนี้ให้อธิการบดีสั่งการตามมติสภามหาวิทยาลัย และเมื่อผู้บังคับบัญชาได้ทบทวนการดำเนินการหรือสั่งการใหม่ประการใด ให้แจ้งผู้ถูกลงโทษทราบและให้นำข้อ ๑๖ และข้อ ๑๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๕ ข้อบังคับนี้ไม่ใช่บังคับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยที่มีคำสั่งแต่งตั้งก่อนที่
ข้อบังคับนี้จะมีผลใช้บังคับ ยกเว้นกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงสถานภาพหรือตำแหน่ง ของผู้ ที่ใด รับแต่
 งตั้งเป น คณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๑๐ วรรคสอง ให้มีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่มิคำสั่ง

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

(ลงนาม) เกษม วัฒนชัย
(ศาสตราจารย์เกียรติคุณเกษม วัฒนชัย)
นายกสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่